

Algemene informatie dyslexie

Definitie dyslexie: dyslexie is een stoornis die gekenmerkt wordt door hardnekkige problemen in de automatisering van de woordidentificatie (lezen) en/of schriftbeeldvorming (spellen).

Door de invoering van het passend onderwijs valt per 1 januari 2015 de dyslexiezorg onder de Jeugdwet. Dit betekent dat de dyslexiezorg niet meer door de zorgverzekeraar georganiseerd en gefinancierd wordt, maar door de gemeenten. Voor het verkrijgen van een dyslexieverklaring en eventuele behandeling zijn verschillende stappen nodig: signaleren, begeleiden, onderzoeken en verdere hulp.

Het is zaak om vroegtijdig te signaleren dat een kind lees- en spellingsproblemen heeft. De mogelijke signalen voor ouders en leerkrachten kunnen zijn:

- De leerling heeft al in een vroeg stadium problemen met het onthouden van dingen zoals namen, kleuren, versjes.
- De leerling heeft moeite met het herkennen van klanken (fonemisch bewustzijn).
- De leerling draait soms letters en cijfers om.
- Na intensieve training is er geen of nauwelijks vooruitgang op het gebied van lezen en spellen.
- Het niveau van lezen en spellen is na een vakantie lager dan voor de vakantie.
- De leerling verwerkt informatie langzamer dan leeftijdsgenoten.
- De leerling heeft soms moeite om op woorden te komen.
- De leerling heeft moeite met het automatiseren van optellen, aftrekken en tafels.
- Dyslexie komt bij meer familieleden voor.

Als lees / spellingsproblemen zijn gesignaleerd zal de school uw kind extra ondersteunen. De manier waarop dit gebeurt kan verschillen: groepsleerkrachten kunnen de begeleiding verzorgen, maar ook een remedial teacher of tutor kan worden ingezet hiervoor.

Als uw kind minimaal anderhalf jaar leesonderwijs heeft ontvangen en na intensieve begeleiding van minstens een half jaar blijkt dat er onvoldoende vooruitgang is geboekt, is doorverwijzing naar meer gespecialiseerde zorg aan de orde. Het schooldossier dient aan te tonen dat de vermoedens van dyslexie gegrond zijn en dat er voldoende extra hulp geboden is. In dat geval vindt er vergoede diagnostiek plaats door een gekwalificeerde zorgaanbieder* , gecontracteerd door de gemeente. Zo'n onderzoek omvat naast de didactische toetsen die de interne begeleiders op school afnemen, een intelligentieonderzoek en een aantal specifieke toetsen rond informatieverwerking, geheugen e.d. Als dyslexie wordt vastgesteld dan krijgt een leerling een dyslexieverklaring.

Ongeacht de uitkomst van het onderzoek blijft de school verantwoordelijk voor ondersteuning en begeleiding van alle kinderen met dyslexie. Alleen als er sprake is van ernstige enkelvoudige dyslexie komt uw kind in aanmerking voor 45 - 60 behandelingen van een zorgaanbieder. Naast deze behandelingen krijgt uw kind huiswerk mee. Het is van essentieel belang dat zowel ouders als school nauw betrokken zijn bij de behandeling.

Ondanks de dyslexieverklaring komen niet alle kinderen in aanmerking voor specialistische zorg buiten school. Wel hebben ze recht op de compenserende en dispenserende maatregelen die geboden kunnen worden binnen school.

In overleg tussen de leerkracht, ouders en leerling worden de maatregelen ter verlichting en compensatie schriftelijk vastgelegd. Daarom komt er op het rapport een sterretje* bij de onderdelen 'technisch lezen' en/of 'spelling'.

Voorbeelden van dispenserende en/of compenserende maatregelen bij een dyslexie-verklaring op spellinggebied:

- Extra (verlengde) instructie.
- Stellen op de computer.
- Spellingscontrole gebruiken op de computer.
- Minder maken van taallessen, en/of dit mondeling afmaken met een leerling.
- Bij zinnendicties alleen de dikgedrukte woorden opschrijven.
- Visuele ondersteuning van de spellingregels.
- Regelmatig gesprekken voeren met de leerling.
- Stellen voorbereiden met een woordspin.
- Werkstukken voorbereiden samen met de leerling. Tekst in het klad wordt meteen op de computer getypt.
- Werkstukken knippen en plakken op de computer.
- Spellingfouten negeren/gedifferentieerd beoordelen.
- Oefeningen meegeven naar huis voor het signaaldictiee wordt afgenomen.

Voorbeelden van dispenserende/compenserende maatregelen bij een dyslexieverklaring op leesgebied:

- Voorlezen van een tekst door leerkracht of medeleerling. Dit geldt niet voor teksten en vragen van toetsen voor begrijpend lezen.
- Makkelijke boeken die qua inhoud aansluiten bij de leeftijd/interesse van de leerling.
- Extra leestijd.
- Extra (verlengde) instructie.
- Mondeling overhoren bij zaakvakken.
- Bij topografie niet teveel plaatsen in één keer vragen.
- CITO handreikingen bij het maken van de CITO toetsen:

Zie hiervoor de link op de website van onze school. [Het afnemen van CITO toetsen bij leerlingen met dyslexie](#)

Minimumdoel voor een dyslectische leerling (volgens het protocol leesproblemen en dyslexie): de leerling komt tot het niveau van functionele geletterdheid. Dit houdt in dat de leerling aan het einde van de basisschool een krant (globaal) moet kunnen lezen en de ondertiteling van een film moet kunnen volgen.

*De hoofdbehandelaars werken volgens het Protocol Dyslexie Diagnostiek en Behandeling 2.0. De volgende beroepsgroepen zijn bevoegd om de behandeling uit te voeren: Een BIG- geregistreerd gezondheidspsycholoog, een NIP- geregistreerd kinder- en jeugdpsycholoog en een NVO- geregistreerd orthopedagoog-generalist. Als medebehandelaar kunnen een basispsycholoog en/of orthopedagoog en logopedist betrokken worden.